

عنوان مقاله:

نقش و تاثیر فرهنگ در روابط ایران و تاجیکستان

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حمید حکیم - استادیار- هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی

عارف بیژن - دانشگاه علامه طباطبایی- کارشناس ارشد مطالعات منطقه ای

خلاصه مقاله:

زمانی که کشورهای جهان درصدد توسعه روابط و تعاملات خود بر می آیند، می کوشند تا بر اشتراکات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود تکیه کرده و با استحکام بخشیدن و استفاده عملی از این اشتراکات روابط خود را توسعه و گسترش دهند. به ویژه اگر این علایق از عمق و تاریخ دیرینه ملت ها سرچشمه گرفته و تبدیل به فرهنگ و آداب و سنن شده باشد بستر مناسبی برای دولت ها به وجود می آید تا بتوانند در تعمیق این زمینه ها بکوشند. ساختار ژئوپلیتیکی جدید در منطقه آسیای مرکزی و قفقاز پس از فروپاشی شوروی نقش جدیدی در جغرافیای جهان رقم زد، و بدین لحاظ پیامدهای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی این نقشه جدید جغرافیایی، تحول و تحرک تازه ای در روابط کشورها به ویژه در میان کشورهای جهان اسلام به وجود آورد. ایران و تاجیکستان بیش از هزار سال است که از نوعی هم فرهنگی برخوردار هستند. سرزمین ایران به عنوان یکی از گهواره های تمدن بشری از نفوذ و نقش برجسته ای به لحاظ تاریخ و فرهنگ باستانی، زبان مشترک، دین مشترک و مسایل عاطفی و علاقمندی های مشترک، و آداب و رسوم قدیمی در تاجیکستان برخوردار است که همه اینها بسترها و زمینه های ماندگار و پایایی برای گسترش علایق و روابط و تعاملات دو ملت ایران و تاجیکستان فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

فرهنگ، تمدن، ایران، تاجیکستان، زبان فارسی، تعمیق روابط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/787812>

